

MIHIN KADETIT SAATTOIVAT PERUSTAA TOIVONSA EROTESSAAN MINISTERISTÖSTÄ? ⁴⁷

Tämä kysymys herää kuin itsestään. Tapahtumat on käsitettävä oikein, jotta voitaisiin vastaukseksi niihin valita oikea, määrätty taktiikka. Kuinka sitten on käsitettävä kadettien eroaminen?

Harmistako johtuvaksi? Vai periaatteellisesta erimielisyydestä Ukrainan kysymyksessä? — Eipä tietenkään. Se, joka kuvittelisi kadetteja periaatteellisiksi tai porvaristoa kykeneväksi toimimaan harmista, saattaisi itsensä naurunalaiseksi.

Ei. Kadettien eroaminen voidaan käsittää vain laskelmoinnin tulokseksi. Mikä on tämän laskelmoinnin ydinajatus?

Se, että tarvitaan äärettömän rohkea, historiallisesti suuri ja rajatonta intomieltä uhkuva aitovallankumouksellisen luokan aloitteellisuus ja vauhdikkuus, jotta kyettäisiin vieläpä kaikkialla maailmassa riehuvan imperialistisen sodan aikana johtamaan maata, joka on suorittanut suurisuuntaisen vallankumouksen eikä voi rauhoittua. On joko nujerrettava sellainen luokka väkivalloin — sitä kadetit ovat saarnanneet jo kauan, toukokuun 6 päivästä alkaen — tahi uskouduttava sen johdettavaksi. Joko liitossa imperialistisen pääoman kanssa — silloin on hyökättävä, on pysyttävä pääoman kuuliaisena palvelijana, ruvettava sen velkatorjaksi, on heitettävä mielestä utopiat maanomistuksen lakkauttamisesta lunastusmaksutta (katso „Birzhevkassa” julkaistuja Lvovin puheita Tshernovin ohjelmaa vastaan) — tahi imperialistista pääomaa vastaan, silloin on viivyttelemättä tarjottava täsmälliset rauhan ehdot kaikille kansoille, sillä kaikki kansat ovat uupuneet sodasta, silloin

on uskallettava kohottaa ja osattava kohottaa pääomaa vastaan suunnatun proletaarisen maailmanvallankumouksen lippu, on tehtävä se käytännössä eikä vain sanoissa, vietävä eteenpäin vallankumousta itse Venäjällä mitä päättäväsimmällä tavalla.

Kadetit ovat afäärimiehiä ja keplottelijoita niin hyvin kaupanteossa, raha-asioissa, pääoman suojelemisessa kuin politiikassakin. Kadetit laskivat oikein, että tilanne on *objektiivisesti* vallankumouksellinen. He ovat suosituvasia reformeihin, ja vallan jakaminen reformistien Tseretelien ja Tshernovien kanssa miellyttää heitä. Mutta reformeilla ei asiaa auteta. Sellaista reformien tietä, joka johtaisi ulos kriisistä — sodasta ja taloudellisesta rappioltilasta — *ei ole olemassa*.

Ja kadetit laskelmoivat oman luokkansa kannalta katsoen, imperialisti-riistäjäin luokan kannalta katsoen oikein: eroamalla me nähkääs asetamme uhkavaatimuksen. Me tiedämme, että Tseretelit ja Tshernovit eivät tällä haavaa luota tosivallankumoukselliseen luokkaan, he eivät nyt halua ajaa tosivallankumouksellista politiikkaa. Ja mepä säikytämme heitä. Ilman kadetteja — se on samaa kuin ilman yleismaailmallisen englantilais-amerikkalaisen pääoman „apua”, sehän merkitsee nousemista vallankumoukseen *myöskin* sitä vastaan. Eiväthän Tseretelit ja Tshernovit tee sitä, eivät uskalla! Kyllä he antavat meille periksi!

Ja elleivät anna, niin eihän vallankumous pääomaa vastaan voi onnistua, vaikka se alkaisikin, ja me palaamme takaisin.

Näin kadetit laskelmoivat. Toistamme: riistäjäin luokan kannalta katsoen tämä laskelma on oikea.

Jos Tseretelit ja Tshernovit olisivat riistetyn luokan eivätkä horjuvan pikkuporvariston kannalla, niin he vastaisivat kadettien oikeaan laskelmaan oikealla yhtymisellä vallankumouksellisen proletariaatin politiikkaan.

Kirjoitettu heinäkuun 3 (16) pnä 1917

*Julkaistu heinäkuun 28 (15) pnä 1917
„Proletarskoje Delo” lehden 2. numerosssa*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*